

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 91. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2866/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

derfom han fandt Noget af Jesu Tro, han da kunde føre dem bundne til Jerusaleem. Men i det han reiste, og kom nær til Damaskus, da skedte det, at et Lys af Himmelen, stærkere end Solen, omklynede ham, og han faldt til Jorden, og hørde en Røst, som talte til ham, og sagde: Saul, Saul! hvi forfølger du Mig? det er dig haardt at komme imod Braadden: da sagde Saulus: Herre! hvem er Du? men Han svarede: Jeg er Jesus, som du forfølger, men staae op, thi dets for er Jeg seet af dig, at Jeg vil beskikke dig til en Tjener og til Vidne baade om de Ting, som du haver seet, og om de Ting, i hvilke Jeg skal sees af dig, Jeg som udræder dig fra Følger og Hedningene, til hvilke Jeg nu udsender dig, at oplads deres Dine, saa de lade sig omvende fra Mørket til Lyset, og fra Satans Magt til Gud, at de skulle annamme Saaernes Forladelse, og Løb blandt de Helligede ved Troen paa Mig. Ap. G. 9 og 26.

Fra den Time var Saulus en tro Jesu Christi Tjener og Apostel, og han lavede ingen Ting, end ikke sit Liv for gode, paa det han kunde opfylde sin Tjeneste: han drog omkring i mange Aar baade i Asialand og i Europa, og forkyndte Guds Ord, og Herren var med ham, og stadfæstede Ordet med Tegn og underlige Gjerninger, som skedte ved hans Hænder. Paa det Sidste, der han havde fuldkommen sit Løb under megen Trængsel,

men og med stor og overvæltet Skæde i den Hellig Aand, da kom hans Time, og han blev halsbugget i Rom for Jesu Navns Bekjendelses Skyld, og gik ind i den evige Hvile, som Gud har beredt sit Folk.

Ligesom det gik med Saulus, han, som ellers mest kaldes Paulus, saaledes gik det ogsaa med de andre Herrens Apostle, at de vare stadige i Lærdommen, forfulgtes af Berden, og vare glade i Trængsler, ja de taalte vel alle en pinlig Død paa det Sidste, alligevel er dette ikke vitterligt uden om Peder, som ogsaa i Rom blev korsfæstet, og Jakob, som blev halsbugget i Jerusaleem.

Fra først af var det kun Jødernes, som fore saa grunt afsted med de Christne, men siden vare der Mænd imellem de hedske Keisere i Rom, som forordnede, at alle de Christne, som ikke vilde giøre Regelse for de stogge Afguder, og fornagte deres Trelser, skulde lages af Dage, og den første af disse ugudelige Keisere heed Nero, han var som en Dævel i Menneskelighed.

Dist var det venteligt, at Christendom maatte ødelægges og forgaar, aldenstund de Christne saa forfulgtes med Ild og Sværd, men der staaer skrevet: Jordens Konger ginge paa Raad, og de Store forsamlede sig imod Herren og imod Hans Kristus, og maatte dog giøre det, som var beskikket i Guds Raad, at skulle skee det var omsomt, at Hedninger myrdede Christne i Tusindetal, thi Herren var selv med sine pinte Vidner, som

